

París d'octubre 2 - febrer 1842.

Estimats tots - Van costa molt cara, com sempre m'he
retrets ni he hagut agafat gaire cosa. Ara que m'he
afegit de la Xeta a Ossaja s'ha prolongat fins
la para d'ara; imagineu que alguns dies de bona
vida li han donat molt de per a acadèmic de refer.

Estem tot molt contents.

Per la seva amicitia es veuen per a la Maria
i la Mercè, que estan tota copioses. Ja es he
fugit, meravellosos, i no hem semblat molt ben parats
i triats. Ha estat una bona idea.

Suposo que el dia d'ara, que me he acollit,
daria ser de la mateixa col·lecció que el meu.
Diagnos, el que me m'he llegit són els capítols
dedicats als diversos vegetals, una idea nova i
que ignorava completament. Va una mena de
vestigen cada vegada que un s'aboca als estrets
d'allí que l'home ha escrit a viaides - i
veiem que cada nova cosa que venen ens venien
el canvi cap a tanta cosa encara ignorada. Fa
semblança que un dia el cervell del saví
exploraria, com ~~un~~ ~~estran~~ nerviós massa
inflat! Ja en diria si me guardaria fins que

Sicorici a Joan Ferrà.

Tingui ocasió de demanar a Taylor, o si me
d'enviar-lo per correu.

Ens ha fet un seguit de dies esplèndids. Avui,
la landelera, ni ploua ni neu, la un dia
sense sol, però també sense fred. En general, i
hi venen a punta de llum, i tu com si
l'hiens a l'acassada de costes que solien.

Vaj escriure al Víctor i la Níria. Ni podria
saber si han rebut la carta ~~perquè~~
i m'ho és tot. Una bona abraçada al

Màrius

la Maneta (a cançons) ha tingut un nen molt
maco.